

Viņš dziedina dziļas skumjas

Elders Dalins H. Ouks
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Kunga Jēzus Kristus dziedējošais spēks . . . pieejams ikvienai kaitei mirstīgajā pasaulē.

Glābējs teica: „Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt” (Mateja 11:28).

Daudzi nēsā sev līdzīgas smagas nastas. Dažiem ir miris kāds tuvinieks vai arī tie rūpējas par kādu darba nespējīgo. Daži ir šķiršanās sāpju ievainoti. Citi ilgojas pēc mūžīgās laulības. Daži atrodas kaitīgu ieradumu verdzībā vai pakļautībā, kā, piemēram, alkohols, tabaka, narkotikas vai pornogrāfija. Daži ir fiziski sakropļoti vai arī tiem pasliktinājušās garīgās spējas. Daži cīnās ar homoseksuālām vēlmēm. Citiem ir smaga depresija vai neatbilstības sajūta. Tādā vai citādā veidā, bet daudzi ir grūtsirdīgi.

Katram no mums mūsu Glābējs ir devis šo mīlestības pilno uzaicinājumu:

„Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.

Ņemiet uz sevis Manu jūgu, mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirids pazemīgs;

tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm.

Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta ir viegla” (Mateja 11:28–30).

Svētie Raksti satur daudz pierakstu par to, kā Glābējs dziedinājis grūtsirdīgos. Viņš lika aklajiem redzēt, kurlajiem dzirdēt, dziedināja paralizētus, mēnessērdzīgos un triekas ķertos, darīja tīrus spītālīgos un izdzina ļaunos garus. Mēs bieži lasām, ka cilvēki, kuri tika dziedināti no šīm fiziskajām kaitēm, bija „kļuvuši pilnīgi” (skat. Mateja 14:36, 15:28; Marka 6:56, 10:52; Lūkas 17:19; Jāņa 5:9).

Jēzus dziedināja daudzus no fiziskām slimībām, taču Viņš neatteicās arī dziedināt tos, kuri ticās kļūt brīvi no citām kaitēm. Matejs raksta, ka Viņš dziedināja ikvienu sērgu un slimību, kas bija cilvēku vidū (skatīt Mateja 4:23; 9:35). Liels pūlis sekoja Viņam un Viņš „dziedināja tos visus” (Mateja 12:15). Noteikti, ka šī dziedināšana ietvēra visus tos, kuru slimība bija emocionāla, garīga vai dvēseliska. Viņš dziedināja tos visus.

Savā agrīnajā sprediķī sinagogā Jēzus lasīja šo pravietojumu no Jesajas: „Viņš Mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu, satriektos palaist valā” (Lūkas 4:18). Kā Jēzus paziņoja, ka Viņš ir nācis piepildīt pravietojumus, tā Viņš apliecināja, ka Viņš dziedinās visus kā no fiziskām kaitēm, tā arī Viņš atbrīvos gūstekņus, atjaunos satriektos un dziedinās salauztas sirdis.

Lūkasa evaņģēlijs satur daudzus piemērus šādai kalpošanai. Tas stāsta par laiku, kad „daudz ļaužu sapulcējās Viņu dzirdēt un likties dziedināties no savām slimībām” (Lūkas

5:15). Citā gadījumā tie ir pieraksti par to, ka Jēzus „daudzus dziedināja no sērgām” (Lūkas 7:21), un ka Viņš „darīja veselus tos, kam vajadzēja dziedināšanu” (Lūkas 9:11). Tas arī apraksta, kā lieli ļaužu pūļi no visas Jūdejas un Jeruzālemes, kā arī no Sidonas jūrmalas, bija sanākuši „Viņu klausīties un likties dziedināties” (Lūkas 6:17).

Kad Glābējs parādījās taisnīgajiem Jaunajā Pasaulē, Viņš aicināja, lai priekšā iznāk cilvēki, kuri bija klibi vai akli, vai kuriem bija cita fiziska kaite. Šādu pat uzaicinājumu Viņš izteica tiem, kuri „sirgst jebkādā veidā” (3. Nefijs 17:7). „Vediet viņus šurp,” Viņš teica, „un Es viņus dziedināšu” (7. p.). Mormona Grāmata stāsta par to, kā ļaužu pūļi nesa priekšā visus tos, kas sirga jebkādā veidā” (9. pants). Tam būtu jāietver cilvēki ar visu veidu fiziskām vai emocionālām vai garīgām likstām, kuras sastopamas mūsdienās, un Raksti liecina, ka Jēzus „dziedināja ikvienu” (9. pants).

Glābējs mācīja, ka mums šajā pasaulē būs grūtības, bet mums „jātur drošs prāts,” jo Viņš „ir uzvarējis pasauli” (Jāņa 16:33). Viņa veiktā Grēku Izpirkšana ir pietiekami spēcīga ne tikai, lai samaksātu grēku cenu, bet arī, lai dziedinātu ikvienu mirstīgo kaiti. Mormona Grāmata māca: „Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības” (Alma 7:11; skatīt arī 2. Nefija 9:21).

Viņš zina par mūsu ciešanām, un Viņš ir šeit priekš mums. Līdzīgi kā labais samarietis Viņa līdzībā, kad Viņš atrod mūs jebkādā veidā ievainotus, Viņš pārsien mūsu brūces un rūpējas par mums (Lūkas 10:34). Brāļi un māsas, Viņa veiktās Grēku Izpirkšanas dziedinošais spēks ir jums, mums, visiem.

Viņa visaptverošais dziedinošais spēks ir atrodams mūsu Baznīcas dziesmas „Kungs, plosās vētra” lūgšanu pilnajos vārdos:

*Kungs, ar dvēseles ciešanām es saliecos savās ciešanās šodien.
Mana sirds ir noskumusi un satraukta. Ak, es, lūdzu, celies un glāb!
Grēku plūdi un ciešanas moka manu izmisušo dvēseli.
Un es mirstu! Es mirstu! Mans Kungs. Ak, pasteidzini un uzraugi!
(Baznīcas dziesmas, Nr. 105)*

Mēs varam tikt dziedināti ar Melhisedeka priesterības spēku. Jēzus Saviem apustuļiem deva varu „pār nešķīstiem gariem tos izdzīt un dziedināt visas sērgas un slimības” (Mateja 10:1; skatīt arī Marka 3:15; Lūkas 9:1–2), un tie gāja „sludinādami visur prieka vēsti un dziedinādami” (Lūkas 9:6; skatīt arī Marka 6:13; Apustuļu darbi 5:16). Arī septiņdesmitie tika sūtīti šajā spēkā, lai dziedinātu slimos (skatīt Lūkas 10:9; Apustuļu darbi 8:6–7).

Lai gan Glābējs var dziedināt visus, kurus Viņš vēlas dziedināt, tas nav iespējams tiem, kuriem ir Viņa priesterības vara. Tās varas, ka ir mirstīgajiem, izmantošana ir atkarīga no Viņa gribas, kura priesterība tā ir. No tā izriet, ka mēs sakām, ka daži, kurus elderi svētī, netiek dziedināti, jo tie ir nolemti nāvei (M&D 42:48). Līdzīgi kā, kad apustulis Pāvils lūdza dziedināšanu no „dzeloņa miesā”, kas sita viņu (2. korintiešiem 12:7), Kungs viņu nedziedināja. Pāvils vēlāk rakstīja, ka Kungs ir izskaidrojis: „Tev pietiek ar Manu žēlastību; jo Mans spēks nespēkā varens parādās” (9. p.). Uz to Pāvils pazemīgi atsaucās, ka viņš „daudz labāk lielīsies ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār viņu... jo, ka es esmu nespēcīgs, tad es esmu spēcīgs” (9–10. p.).

Dziedināšanas svētības izpaužas dažādos veidos, katrs atbilst mūsu individuālajai vajadzībai, kuras Viņš, kas mīl mūs visvairāk, zina. Dažreiz „dziedināšana” ārstē mūsu kaites vai mazina mūsu ciešanas. Bet dažreiz mūs dziedina, dodot stiprinājumu vai sapratni, vai pacietību, lai nestu mūsu ciešanas, kas mums uzliktas.

Cilvēki, kuri sekoja Almam, bija apspiedēju jūga novājināti. Kad tie lūdza pēc atvieglojuma, Kungs tiem teica, ka Viņš tos galu galā atbrīvos, bet uz doto brīdi Viņš apsoltīja, ka Viņš atvieglos slogus, „lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani liecinieki, un, lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ciešanās” (Mosijas 24:14). Šajā gadījumā cilvēki netika atbrīvoti no savām ciešanām, bet Kungs viņus stiprināja, tā, ka tie „viegli varēja nest savus slogus, un viņi visā priecīgi un ar pacietību pakļāvās Tā Kunga gribai” (15. p.).

Šis pats solījums un rezultāts attiecas uz jums, mātes, kuras esat atraitnes vai šķirtenes, uz jums, neprecētie, kuri esat vientuļi, uz jums, aprūpētāji, kuri esat ievainoti, uz jums, cilvēki, kuri esat atkarīgi, un uz mums visiem, neatkarīgi no mūsu ievainojuma. „Nāciet pie Kristus, „saka pravietis, „un esiet pilnīgi Viņā” (Moronija 10:32).

Ar laiku mēs varam zaudēt cerību, jo mūsu ciešanas ir pārāk lielas. Kad liekas, ka mūsu dzīvēs plosās vētra, mēs varam sajusties pamesti un saukt līdzīgi kā Viņa mācekļi vētrā: „Mācītāj, vai Tu nebēdā, ka ejam bojā?” (Marka 4:38). Šādos brīžos mums jāatceras Viņa atbilde: „Kam jūs esat tik bailīgi? Kā jums nav ticības?” (40. p.).

Kunga Jēzus Kristus dziedējošais spēks — vai tas atbrīvo mūs no ciešanām, vai stiprina mūs panest un dzīvot ar tām līdzīgi kā apustuļi Pāvilu — tas pieejams ikvienai kaitei mirstīgajā pasaulē.

Pēc tam, ka es biju sniedzis vispārējās konferences uzstāšanos par pornogrāfijas ļaunumu („Pornography,” *Ensign*, 2005. gada maijs, 87–90), es saņēmu daudzas vēstules no cilvēkiem, kuri cieta no šī kaitīgā ieraduma. Dažas no šīm vēstulēm bija no vīriešiem, kuri bija pārņemti ar pornogrāfiju. Kāds vīrietis rakstīja:

„Ir dažas mācības, kuras es esmu mācījies no savas personīgās pieredzes, nodoties tādām grēkam, kas dominē cilvēku dzīvē tikpat pamatīgi kā mantas. (1) Lielākā problēma ir tā, ka ir neticami grūti to uzvarēt... (2) Vissvarīgākais atbalsta un stiprinājuma avots nožēlošanas procesā ir Glābējs... (3) Koncentrēšanās, ikdienas Rakstu studēšana, regulāras lūgšanas, un nopietna, pilnīga piedalīšanās Svētā Vakarēdiena priekšrakstā ir visnepieciešamākās patiesa grēku nožēlošanas procesa sastāvdaļas. Tas, es pieņemu, ir tādēļ, ka visas šīs darbības noder tam, lai darītu ciešākas un dziļākas mūsu attiecības ar Glābēju, kā arī, lai saprastu Viņa milzīgo upuri un stiprinātu mūsu ticību Viņa dziedējošam spēkam.” (vēstule datēta ar 2005. gada 24. oktobri.)

„Nāciet pie manis,” teica Glābējs, „un tad jūs radīsiet atvieglojumu savām dvēselēm” (Mateja 11:28–29). Šis dziļi skumjais vīrs vērsās pie Glābēja, un to var ikviens no mums.

Sieviete, kuras laulību apdraudēja vīra pievēršanās pornogrāfijai, rakstīja, kā viņa izturējusi viņam blakus piecus sāpju pilnus gadus līdz brīdim, kad, kā viņa teica: „Caur mūsu Glābēja lielo un vērtīgo Grēku Izpiršanas dāvanu un to, ko Viņš mācīja man par

piedošanu, mans vīrs beidzot ir brīvs un tāda esmu arī es.” Kā cilvēks, kurai nevajadzēja attīrīties no grēkiem, bet kura vienīgi ticās pēc tuvinieka atbrīvošanas no nebrīves, viņa rakstīja:

„Sazinieties regulāri ar To Kungu caur lūgšanu — Viņš ir Jūsu labākais draugs! Viņš zina jūsu sāpes, jo Viņš jau tās par jums ir jutis. Viņš ir gatavs nest jūsu ciešanas. Uzticieties Viņam pietiekami, lai noliktu tās pie Viņa kājām un atļautu Viņam tās nest jūsu labā. Tad jūs varat aizvietot savas mokas ar Viņa mieru, līdz pat pašiem dvēseles dziļumiem.” (vēstule datēta ar 2005. gada 18. aprīli).

Vīrietis rakstīja Augstākajam pilnvarotajam par to, kā Grēku Izpiršanas spēks palīdzēja viņam homoseksuālo vēlmju radītajās problēmās. Viņš tika izslēgts no Baznīcas dēļ nopietniem pārkāpumiem, kuri bija pretrunā ar templī noslēgtajām derībām un pienākumiem pret saviem bērniem. Viņam nācās izvēlēties, vai dzīvot saskaņā ar evaņģēliju, vai turpināt uzsākto ceļu, ka ir pretrunā ar tā mācībām.

„Es zinu, ka tas būs sarežģīti,” viņš rakstīja: „Bet es neaptvēru to, kam man būtu jāiet cauri.” Viņa vēstule apraksta tukšumu un vientulību, un neciešamas sāpes, ko dziļi izjuta viņa dvēsele, kad viņš nolēma atgriezties. Viņš spēcīgi lūdza pēc piedošanas, dažreiz pat četras stundas no vietas. Viņš ilgstoši lasīja Svētos Rakstus mīloša bīskapa sabiedrībā un ar priesterības svētības palīdzību. Bet tas, kas beidzot radīja atšķirību, bija Glābēja palīdzība. Viņš skaidroja:

„Tas bija tikai caur Viņu un caur Viņa veikto Grēku Izpiršanu... Tagad es jūtos neizsakāmi pacilāts. Manas sāpes gandrīz vienmēr bija lielākas, kā es spēju panest, un tagad tās bija palikušas tik mazas, salīdzinājumā ar to, ko izcietā Viņš. Reiz manā dzīvē bija tumsa, tagad tajā ir mīlestība un pacilātība.”

Viņš turpina: „Daži atklāti paziņo, ka šādas izmaiņas ir iespējamās un ka terapija ir vienīgā atbilde. Viņi ir daudz par to mācījušies un ir tik daudz mēģinājuši ar to cīnīties..., bet es uztraucos par to, ka viņi aizmirst ielūgt Debesu Tēvu šajā procesā. Ja notiek pārmaiņas, tās notiks saskaņā ar Dieva gribu. Es arī uztraucos par to, ka daudzi cilvēki ir koncentrējušies tikai uz cēloņiem... Nav nepieciešams definēt, kāpēc man ir šī problēma. Es nezinu, vai es ar to piedzimu, vai apkārtējās vides faktori uz to iedarbojās. Galvenais apstāklis ir tas, ka es savā dzīvē esmu centies ar to cīnīties un ko es daru, lai tas nenotiktu.” (vēstule datēta ar 2006. gada 25. martu)

Cilvēki, kuri rakstīja šīs vēstules, zina, ka Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpiršana un “dziedināšana” piedāvā daudz vairāk, kā sniedz iespēju grēku nožēlošanai. Grēku Izpiršana dod mums arī spēku paciest „visādas sāpes un ciešanas, un kārdinājumus,” jo mūsu Glābējs uz Sevis uzņemas „Savas tautas sāpes un slimības” (Alma 7:11). Brāļi un māsas, ja jūsu ticība un lūgšanas, un priesterības spēks nedziedina jūs no jūsu kaitēm, Grēku Izpiršanas spēks jums tiešām dos stiprinājumu nest jūsu nastas.

„Nāciet pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi,” Glābējs teica: „Un tad jūs radīsiet atvieglojumu savām dvēselēm” (Mateja 11:28–29).

Tā kā mēs cīnāmies ar mirstīgiem izaicinājumiem, es lūdzu par ikvienu no mums, tāpat kā pravietis Mormons lūdza par savu dēlu Moroniju: „Lai Kristus tevi paceļ augšup, un

lai Viņa ciešanas un nāve, ... un Viņa žēlastība un iecietība, un cerība uz Viņa godību un mūžīgo dzīvību, paliek mūžīgi tavā prātā” (Moronija 9:25).

Es liecinu par Jēzu Kristu, mūsu Glābēju, kurš aicina mūs visus nākt pie Viņa un būt pilnīgiem Viņā. Viņš pārsies mūsu brūces un Viņš dziedinās grūtsirdīgos. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.